

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՌ
ԶԱՐԱՔԱԿԱՆ ԵՎ ԳԻՏԱԿԱՆ
ԳԻՏԵԼԻՔՆԵՐԻ ՏԱՐԱԾՄԱՆ
ԸՆԿԵՐՈՒԹՅՈՒՆ

Ա. Կ. ԿԱՐԱԳԵՏՅԱՆ

Հայկական ՍՍՌ ԳԱ իսկական անդամ

ԻՆՏԵՆՍԻՎ ԹՈՉՆԱԲՈՒԺՈՒԹՅԱՆ
ԺՈՂՈՎՐԴԱՏՆՏԵՍԱԿԱՆ
ՆՇԱՆԱԿՈՒԹՅՈՒՆԸ ԵՎ
ՆՐԱ ԶԱՐԳԱՑՄԱՆ
ՀԵՌԱՆԿԱՐՆԵՐԸ ՀԱՅԱՍՏԱՆՈՒՄ

ԵՐԵՎԱՆ
1957

-
12

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍԴ
ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՎ ԳԻՏԱԿԱՆ ԳԻՏԵԼԻՔՆԵՐԻ ՏԱՐԱԾՄԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹՅՈՒՆ

Ա. Կ. ԿԱՐԱՊԵՏՅԱՆ

Հայկական ՍՍԴ ԳԱ իսկական անդամ

636.5 (47.925)

449

ԻՆՏԵՆՍԻՎ ԹՈՉՆԱԲՈՒԾՈՒԹՅԱՆ ԺՈՂՈՎՐԴԱՏԵՍԱԿԱՆ
ՆՇԱՆԱԿՈՒԹՅՈՒՆԸ ԵՎ ՆՐԱ ԶԱՐԳԱՑՄԱՆ
ՀԵՌԱՆԿԱՐՆԵՐԸ ՀԱՅԱՍՏԱՆՈՒՄ

Խ 2452

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍԴ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՎ ԳԻՏԱԿԱՆ ԳԻՏԵԼԻՔՆԵՐԻ ՏԱՐԱԾՄԱՆ
ԸՆԿԵՐՈՒԹՅԱՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

ԵՐԵՎԱՆ

1957

С. К. КАРАПЕТЯН

Действительный член Академии наук Армянской ССР

**Народнохозяйственное значение интенсивного
птицеводства и перспективы его
развития в Армении**

(На армянском языке)

**Общество по распространению
политических и научных знаний**

Армянской ССР

Ереван — 1957

ԻՆՏԵՆՍԻՎ ԹՈՉՆԱԲՈՒՇՈՒԹՅԱՆ ԺՈՂՈՎՐԴԱՏԵՍԱԿԱՆ ՆՇԱՆԱԿՈՒԹՅՈՒՆԸ ԵՎ ՆՐԱ ԶԱՐԳԱՑՄԱՆ ՀԵՌԱՆԿԱՐՆԵՐԸ ՀԱՅԱՍՏԱՆՈՒՄ

Նախառենություցիոն շրջանում թոշնաբուծությունը մեր երկրում երկար ժամանակ եղել է գյուղատնտեսության հետամնաց ճյուղերից մեկը։ Միայն Սովետական կարգեր հաստատվելուց հետո սկիզբ դրվեց հանրային, արդյունաբերական թոշնաբուծությանը։ Հատկապես վերջին տարիներս մեծ աշխատանք է կատարվել կոլտնտեսություններում և սովխոզներում թոշնաբուծության զարգացման ուղղությամբ։

Մինչպատերազմյան շրջանի համեմատությամբ մեր երկրում թոշունների գլխաքանակը կոլտնտեսություններում ավելացել է երեք անգամ, ինկուբատորային-թոշնաբուծական կայանների ցանցն ընդլայնվել է ավելի քան 4 անգամ։

Սովետական Միության առաջավոր մարզերի և ռեսպուբլիկաների շատ կոլտնտեսություններում կազմակերպվել են խոշոր թոշնաբուծական ֆերմաներ, յուրաքանչյուրը մի քանի հազար գլխաքանակով։ Այսպես, օրինակ, Վորոնեժի մարզի կոլտնտեսություններում թոշունների գլխաքանակը ֆերմաներում միջին հաշվով կազմում է 3000 գլուխ, իսկ Կրասնոդարի մարզում՝ 10 հազարից ավելի։ Նկատելիորեն ավելացել է թոշունների գլխաքանակը և նրանց մթերատվությունը սովխոզներում։ Թոշունների մթերատվության բարձրացման գործում առանձնապես աշքի ընկնող հաջողու-

թյուններ են ձեռք բերել թոշնաբուծական ֆարմիկանները — ինտենսիվ թոշնաբուծության այդ առաջավոր և շահութաբեր ձեռնարկությունները:

Հանրային թոշնաբուծության զարգացման բնագավառում ձեռք բերված նվաճումները անվիճելի են, սակայն պետք է նշել, որ ձվի և թոշունի մսի արտադրության մակարդակը դեռ զգալիորեն ետ է մնում բնակչության օր-ավուր աճող պահանջմունքներից և չի համապատասխանում այն հսկայական հնարավորություններին, որ ունեն կոլեկտիվ ու պետական տնտեսությունները անասնաբուծության այդ կարևոր ճյուղի շեշտակի վերելքի համար:

Վերջին տարիներս Պարտիան և Կառավարությունը մեծ ուշադրություն են նվիրում թոշնաբուծության զարգացմանը: ՍՄԿՊ Կենտրոնական Կոմիտեի Հունվարյան (1955 թ.) պլենումը խնդիր դրեց 1960 թվականին կոլտնտեսություններում և սովորական գյուղատնտեսական թոշունների գլխաքանակը 1954 թվականի համեմատությամբ ավելացնել $2,5—3,0$ անգամ և ամեն կերպ խրախուած թոշնաբուծության զարգացումը կոլտնտեսականների, բանվորների և ծառայողների տնտեսություններում: Պլենումը պարտավորեցրեց ինկուբատորային-թոշնաբուծական կայաններին տարեկան թողարկել ոչ պակաս 500 միլիոն ճուտ՝ կոլտնտեսություններին և բնակչությանը վաճառելու համար:

Միաժամանակ պլենումը խնդիր դրեց բարելավել թոշունների կերակրումն ու խնամքն այն հաշվով, որ զգալիորեն բարձրանահավերի ձվատվությունը և հասնի կոլտնտեսություններում ու սովորական յուրաքանչյուր ածանից տարեկան առնվազն 110 հատի:

ՍՍՌՄ Մինիստրների Սովետը և ՍՄԿՊ Կենտրոնական Կոմիտեն ռերկրում անասնաբուծության հետագա զարգացման միջոցառումների և կոլտնտեսականների, բանվորների և ծառայողների տնտեսությունների կողմից պետությանը անասնաբուծական մթերքների պարտադիր հանձնումների նորմաների իջեցման մասին» որոշման մեջ անհրաժեշտ համարեցին կոլտնտեսություններում ունենալ թոշնաբուծական ֆերմաներ՝ հացահատիկային կուլտուրաների ցանքի յուրաքանչյուր 100 հեկտարին առ 1-ը հոկտեմբերի 1955 թվականի ոչ պակաս, քան $100—200$ գլուխ ածան հավերով,

Հաշվի առնելով Համանձին գոտիների առանձնահատկությունները՝ Թոշնարուծության հետագա զարդացման և նրա մթերատվության բարձրացման հարցերն արժանացան նաև պարտիայի XX համագումարի ուշադրությանը։ Համագումարի կողմից հաստատված ՍՍՌՄ ժողովրդական տնտեսության զարգացման վեցերորդ հնդամյա պլանի Դիրեկտիվներով նախատեսվում է 1960 թվականին, 1955 թվականի համեմատությամբ, ճվի համախառն արտադրությունն ավելացնել 154% -ով, ընդլայնել գոյություն ունեցող թոշնարուծական ֆերմաները և ստեղծել նորերը։ Անասնաբության մյուս մթերքների համեմատությամբ ճվի համախառն արտադրության աճը հնդամյա պլանով անհամեմատ բարձր է նախատեսված։

ՍՄԿՊ XX համագումարի Դիրեկտիվներով նույն ժամանակաշրջանի համար նախատեսված է մսի արտադրության աճը 100% , կաթինը՝ 95% , բրդինը՝ 82% , իսկ ձվինը, ինչպես նշվեց վերևում՝ 154% ։

Համագումարի այդ առաջադրանքը կատարելու համար երկրում գոյություն ունեն ոեալ հնարավորություններ։

ՍՄԿՊ XX համագումարին տված հաշվետու զեկուցման մեջ ընկեր Ն. Ա. Խրուշչև նշեց, որ «Մեր երկիրը անասնաբության ասպարեզում անհամար ոեղերվներ ունի։ Եթե կոլտնտեսություններում և սովխոզներում կազմակերպչական հաստատակամ աշխատանք ծավալվի, կարելի է մեկ-երկու տարում բացառիկ արդյունքների հասնել... Հարկավոր է կոլտնտեսություններում և սովխոզներում ունենալ որքան կարելի է շատ հավեր, սագեր, բաղեր...»¹։

Անասնաբության մթերքների արտադրության ավելացման կարևորագույն խնդրի լուծման գործում մեծ նշանակություն ունեն թոշնարուծության մթերքները՝ ձուն և թոշունի միսը։

Հավի ձուն, հավի և հնդկահավի միսը նույնպիս, ինչպես և

¹ Ն. Ա. Խ ր ու շ և — Սովետական Միության Կոմունիստական պարտիայի կենտրոնական կոմիտեի հաշվետու զեկուցումը պարտիայի XX համագումարին, էջեր 89, 93, Հայպետհրատ, Երևան, 1956։

կաթն ու պտուղները, հանդիսանում են կարևորագույն դիետիկ սննդամթերքներ և բացառիկ նշանակություն ունեն բնակչության, մասնավորապես երեխաների լիարժեք սննդի համար:

ՄԻ ՔԱՆԻ ԽՈՍՔ ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆՑԱՆ ԹՈՂՆԱԲՈՒԾՈՒԹՅԱՆ ԱՌԱՋԱՎՈՐ ՓՈՐՁԻՑ

Թոշնաբուծությունը հանդիսանում է գյուղատնտեսական արտադրության ամենաարդյունավետ և եկամտաբեր ճյուղերից մեկը, եթե; իհարկե, նրան նվիրվում է անհրաժեշտ ուշադրություն: Այդ է վկայում ոչ միայն Սովետական Միության առաջավոր թոշնաբուծական տնտեսությունների փորձը, այլև արտասահմանյան միշարք երկրների բազմամյա փորձը: Այն երկրներում, որտեղ թոշնաբուծությունը լայն զարգացում է ստացել, այդ ճյուղից ստացվող մթերքները ոչ միայն բավարարում են տվյալ երկրի բնակչության պահանջմունքը, այլև արտահանվում են այլ երկրներ, կազմելով էքսպորտի գլխավոր աղբյուրներից մեկը:

Միավորված Ազգերի Կազմակերպության (ՄԱԿ) Հռոմում գտնվող սեկցիան, որը կոչվում է ՖԱՕ (սննդի և գյուղատնտեսական մթերքների կազմակերպություն), ամեն տարի ամփոփագիր է հրատարակում գյուղատնտեսական արտադրության տարրեր ճյուղերի մասին թե՛ ըստ առանձին երկրների և թե՛ համաշխարհային մասշտաբով: 1955 թվականին հրատարակված ամփոփագրում տվյալներ են բերված նաև թոշնաբուծության վերաբերյալ:

Այդ տվյալների համաձայն, ձվի համաշխարհային արտադրությունը (շհաշված ՍՍՌՄ-ը) 1953 թվականին կազմել է 180,2 միլիարդ հատ: Նույն տվյալների համաձայն, 1948—1952 թթ. յուրաքանչյուր հավի տարեկան միջին ձվատվությունը կազմել է Կանադայում և ԱՄՆ-ում՝ 160—179 հատ, Բելգիայում, Դանիայում, Նիդերլանդներում (Հոլանդիայում), Ալյասկայում, Իսրայելում և Հավայան կղզիներում՝ 140—159 հատ և այլն: Հետաքրքիր տվյալներ են բերված ձվի արտադրության վերաբերյալ բնակչության մեկ շնչի հաշվով:

Տվյալներից երեսում է, որ Դանիայում մեկ շնչին տարեկան արտադրվում է 529 ձու և այդ ցուցանիշով Դանիան գրավում է առաջին տեղը աշխարհում: Երկրորդ տեղը գրավում են Ամերիկայի Միացյալ Նահանգները (453 ձու), ապա գալիս են Իրլանդիան՝ 352 հատ, Կանադան՝ 302, Նոր Զելանդիան՝ 293, Նիդերլանդները՝ 268, Ավստրալիան՝ 252, Բելգիան՝ 245, Ֆրանսիան՝ 180, Մեծ Բրիտանիան՝ 166 հատ և այլն:

Զվի արտահանության տեսակետից աշխարհում առաջին տեղը դրավում են Դանիան և Նիդերլանդները: Այդ երկրներից յուրաքանչյուրը տարեկան արտահանում է այլ երկրներ—գլխավորապես Անգլիա և Արևմտյան Գերմանիա — 80—90 միլիոն տոննա (կամ մոտ 1,6—1,8 միլիարդ հատ) ձու, այլ կերպ ասած՝ ավելի շատ, քան արտասահմանյան մյուս բոլոր երկրները միասին վերցրած: Իսկ ի՞նչ է իրենից ներկայացնում Հոլանդիան (Նիդերլանդները): Իր տերիտորիայով (34 հազար քառակուսի կիլոմետր) նա համարյաթե հավասար է Հայկական ՍՍՌ-ին (29,8 հազար քառ. կմ), իսկ բնակչության թիվը կազմում է 10 միլիոն: Այդ երկրում 1953 թվականին արտադրվել է 2,7 միլիարդ, իսկ 1954 թվականին՝ 2,8 միլիարդ ձու: Հավերի գլխաքանակը հասնում է մոտ 16 միլիոնի:

Դանիան Հոլանդիայից փոքր ինչ մեծ է իր տերիտորիայով (43 հազ. քառ. կմ.), բայց բնակչության թիվը երկու և կես անգամ փոքր է (4,3 միլիոն):

Այդ երկրում տարեկան արտադրվում է ավելի քան 2 միլիարդ ձու (1953 թ.՝ 2,1 միլիարդ հատ): Հավերի գլխաքանակը 24 միլիոնից ավելի է:

«Համաշխարհային թոշնարուժական գիտական ամսագրի» տվյալների համաձայն (1954, հատ. 10, № 2), հավերի գլխաքանակը ամբողջ աշխարհում (բացառությամբ մի քանի երկրների, որոնք մշտական հաշվառում չեն կատարում) 1954 թ. կազմել է 826,4 միլիոն: Եթե նկատի առնենք հաշվառման մեջ լընդորկված երկրները նույնպես, ապա այդ թիվը կհասնի մոտ 1 միլիարդի, որի մոտ 44%-ը (439,2 մլն. գլուխ) գտնվում է ԱՄՆ-ում: ԱՄՆ-ում ձվի տարեկան արտադրությունը հասնում է 68,5 միլիարդ հատի և կազմում է համաշխարհային արտադրության 37,4%: Այսպի-

սով, արտասահմանյան մի շարք երկրների փորձը նույնպես, ինչպես և մեր երկրի առաջավոր տնտեսությունների փորձը, ցույց է տալիս, որ այնտեղ, որտեղ թոշնաբուծությանը պատշաճ ուշադրություն է նվիրվում, այն լայն զարգացում է ստանում և դառնում է գյուղատնտեսական արտադրության առաջատար ու ամենաակամտաբեր ճյուղերից մեկը:

Արտասահմանյան մի շարք երկրներում, ինչպես և Սովետական Միությունում, թոշնաբուծության այդպիսի բուռն զարգացման գործում մեծ դեր է խաղացել և շարունակում է խաղալ թոշնաբուծության ինտենսիվ սիստեմի կիրառումը, որին էլ նվիրված է մեր այս աշխատությունը:

ԹՌԴՆԱԲՈՒԾՈՒԹՅԱՆ ԻՆՏԵՆՍԻՎ ԵՂԱՆԱԿԸ ԵՎ ՆՐԱ ԱՌԱՎԵԼՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ

Գոյություն ունի թոշունների աճեցման և պահպանման երկու հիմնական եղանակ՝ այսպես կոչված էքստենսիվ եղանակ, երբ թոշունները պահում են սովորական թոշնանոցներում և նրանց կից բակերում (այդ եղանակը կոչվում է նաև ազատ, զրոսա-դաշտային եղանակ) և ինտենսիվ եղանակ, երբ թոշուններն աճեցվում և պահվում են հատկապես կահավորված վանդակներում, որոնք դասավորվում են մեկ-երկու հարկանի շենքերում: Էքստենսիվ եղանակը հնագույն և տարածված եղանակն է: Կոլտնտեսային թոշնաբուծական ֆերմաներում և շատ սովորողներում կիրառվում է գյուղավորապես այդ եղանակը: Բայց նա ունի մի շարք թերի կողմեր, խոշոր գլխաքանակ պահելու համար պահանջվում է մեծ թվով շենքեր և հողային ընդարձակ տարածություններ, դժվարանում է աշխատատար պրոցեսների մեքենայացումը, չի հաջողվում լիովին վերացնել թոշնաբուծության մթերքների ստացման սեղոնայնությունը: Այս բոլոր հանգամանքները միասին վերցրած՝ բարձրացնում են մթերքների ինքնարժեքը և իշեցնում են տնտեսության այդ ճյուղի եկամտաբերությունը:

Ինտենսիվ եղանակը նոր է, ընդամենը մոտ երկու և կես

տասնամյակի պատմություն ունի, բայց, չնայած համեմատաբար այդ կարճ ժամանակամիջոցին, արդեն անվիճելի են դարձել նրա մի շարք առավելությունները:

Այդ նոր, պրոգրեսիվ եղանակը հնարավորություն տվեց ստեղծելու արդյունաբերական տիպի խոշոր թոշնաբուծական ձեռնարկություններ—թոնաբուծական ֆաբրիկաներ, վերացնել ձվի և մսի արտադրության, ինչպես նաև մատղաշների աճեցման սեղոնայնությունը:

Ինտենսիվ եղանակը թոշնաբուծության տնտեսական շահավետության տեսակետից նույնպես անհամեմատ ավելի ձեռնտու է, քան էքստենսիվ եղանակը: Ինտենսիվ եղանակը հնարավորություն է տալիս զգալիորեն կրճատել շենքերի կառուցման վրա կատարվող ծախսերը, մի քանի անգամ ավելի խնայողաբար օգտագործել հողային տարածությունները շինարարության համար, մեքենայացնել հիմնական արտադրական պրոցեսները և բարձրացնել աշխատանքի՝ արտադրողականությունը: Մեկ քառակուահ մետր արտադրական տարածության վրա ինտենսիվ եղանակի դեպքում պահվում է 4—5 անգամ ավելի մեծ գլխաքանակ, որով հնարավոր է դառնում ընդամենը մի քանի հեկտար տարածություն գրավող ֆաբրիկայում պահել ավելի քան 100 հազար թոշուն և տարեկան արտադրել մի քանի տասնյակ միլիոն ձու, հարյուրավոր տոննա թոշունի միս: Պետական թոշնաբուծական ֆաբրիկաների թիվը Սովետական Միության մեջ ներկայումս հասնում է մոտ 15-ի: Երկրի տարբեր մասերում կառուցվում են նորերը:

Վերջին մեկ-երկու տարում մեծ թափ է ստացել նաև կոլտնտեսային թոշնաբուծական խոշոր մեքենայացված ֆերմաների (ըստ էության՝ ֆաբրիկաների) կառուցումը, հատկապես Ստավրոպոլի երկրամասում, Մոսկվայի մարզում, Ռուսականական, Բելոռոտական և Մոլդավական ՍՍՌ-ներում:

Ստավրոպոլի երկրամասի կոլտնտեսություններում 1955 թվականին կառուցվեցին 74 խոշոր մեքենայացված ֆերմաներ՝ կոլտնտեսային թոշնաբուծական ֆաբրիկաներ, յուրաքանչյուրը 20—55 հազար թոշուն տարողությամբ:

Ածանների տարեկան միջին ձվատվությունը այդ ֆերմանե-

րում արդեն հասել է մինչև 150—160 հատի: Սկսված է նույնանման մի շարք նոր ֆերմաների կառուցումը, որոնց թիվը 1956 թվականի վերջերին հասավ 120-ի: Երկրամասի թոշնաբուժական ֆերմաներում վանդակային սիստեմով պահվող հավերի գլխաքանակը հասնելու է 1,5 միլիոնի, իսկ առաջիկա երկու-երեք տարում, ինչպես նշեց ՍՄԿՊ ՀՀ համագումարում ունեցած իր ելույթում պարտիայի Ստավրոպոլի երկրային կոմիտեի քարտուղար ընկ. Ի. Պ. Բոյցովը, ածան հավերի գլխաքանակը երկրամասի կոլտնտեսություններում հասնելու է 8 միլիոնի, որը հնարավորություն կտա ձվի արտադրությունը հասցնել 1,2 միլիարդ հատի, 1955 թվականին ստացված 85 միլիոն հատի փոխարեն: Լայն թափ է ստացել խոշոր թոշնաբուժական ֆերմաների-ֆարմիկաների կառուցումը ՌՍՖՌ-ում և Ուկրաինական ՍՍՌ-ում: Ուկրաինայում սկսված է 46 այդպիսի ֆերմաների կառուցումը: Նախագծեր են մշակված նաև համեմատաբար ավելի փոքր՝ 5 և 10 հազար ածան հավի տարողությամբ մեքենայացված ֆերմաների կառուցման համար:

Պարտիայի ՀՀ համագումարում ունեցած իր ելույթում ՌՍՖՌ Մինիստրների Սովետի նախագահ ընկ. Մ. Ա. Ցամանովը ասաց, որ Ստավրոպոլի երկրամասի օրինակով առաջիկա երկու-երեք տարում Ռուսաստանյան Ֆեդերացիայի կոլտնտեսություններում և սովորական կուտեղծվեն 1000-ից ավելի խոշոր մեքենայացված թոշնաբուժական ֆարմիկաներ, որոնք հնարավորություն կտան արդեն 1957 թվականին կրկնապատկել արտադրվող ձվերի քանակը և զգալիորեն ավելացնել թոշումի մսի արտադրությունը:

Ինչպես տեսնում ենք, ինտենսիվ թոշնաբուժությունը գնալով ավելի ու ավելի մեծ ծավալ է ստանում երկրում, բայց պետք է ասել, որ դեռ կան ոչ փոքր թվով մասնագետներ և գիտնական թոշնաբուժներ, որոնք շարունակում են անհիմն վեճերը ինտենսիվ թոշնաբուժության էֆեկտիվության մասին, պնդելով, որ թոշումների աճեցումը վանդակներում կապված է մեծ բարդությունների հետ և դժվար կիրառելի է կոլտնտեսություններում ու սովորական բարեկարգություններում:

Որ ամեն մի գործ, ամեն մի նորություն ունի իր դժվարությունները, դա անվիճելի է, բայց խոշոր թոշնաբուժական տնտե-

սությունների երկար տարիների փորձը ցույց տվեց, որ այդ մտավախությունը զուրկ է հիմքից և միայն արգելակում է թռչնաբուծության առաջավոր մեթոդների լայն տարածումն ու նրա զարգացումը երկրում:

Ինտենսիվ թռչնաբուծության բազմաթիվ առավելությունները հաստատված են մի շարք խոշոր տնտեսությունների փորձով։ Այստեղ մենք կանգ կառնենք երկու-երեք այդպիսի տնտեսությունների աշխատանքի փորձի վրա։ Դրանցից մեկը Ստավրոպոլի երկրամասի Նովո-Ալեքսանդրովսկի շրջանի «Ռասիա» կոլտնտեսության թռչնաբուծական ֆերման է, մյուսը Մոսկվայի մարզի Տոմիլինյան թռչնաբուծական ֆաբրիկան է, իսկ երրորդը՝ Երևանի նորակառույց թռչնաբուծական ֆաբրիկան։

Ստավրոպոլի երկրամասի Նովո-Ալեքսանդրովսկի շրջանի «Ռասիա» կոլտնտեսությունը 1954 թվականին առաջինը երկրում կառուցեց կոլտնտեսային խոշոր թռչնաբուծական ֆերմա և անցավ թռչումներ աճեցնելու և պահելու վանդակային սիստեմին։ Մինչ այդ կոլտնտեսության թռչումները պահվում էին 32 շենքում, իսկ ներկայումս 20 հազար ածան հավեր տեղավորված են մեկ շենքում, որի կառուցման համար կոլտնտեսությունը հատկացրեց 600 հազար ռուբ.։ Դա կոլտնտեսային ֆաբրիկայի առաջին հերթն է, նրա լրիվ տարողությունը կազմում է 40 հազար թռչնատեղ։

Յուրաքանչյուր ածանից կոլտնտեսությունն ստանում է 150—160 ձու, իսկ մինչև ինտենսիվ եղանակին անցնելը հավերի միջին ձվատվությունը այդ նույն կոլտնտեսությունում կազմում էր 73 հատ։

Ինտենսիվ եղանակի կիրառումը հնարավորություն տվեց չորս անգամ բարձրացնել աշխատանքի արտադրողականությունը։ Եթե սովորական եղանակով թռչումները պահելու ժամանակ թռչնաբուծական ֆերման սպասարկում էին 96 կոլտնտեսական, ապա ներկայումս ֆերման սպասարկող կոլտնտեսականների թիվը 24-ից շի անցնում։

1954 թվականին, մինչև ինտենսիվ եղանակին անցնելը, կոլտնտեսության թռչնաբուծական ֆերմայում թռչումները պահելու

վրա ծախսվել է 11.600 աշխօր, ծախսված խտացրած կերերի քանակը կազմել է 8600 ցենտ. և ստացվել է ընդամենը 760 հազար ձու (միջինը՝ յուրաքանչյուր ածանից 73 ձու): Ֆերմալի ընդհանուր դրամական եկամուտը կազմել է 877 հազար ռուբ.:

1955 թվականին, ինտենսիվ եղանակին անցնելուց հետո, թոշնաբուծական ֆերմայում ծախսված աշխօրերի քանակը կը բնատվեց ավելի քան երկու անգամ և կազմեց ընդամենը 5.200 աշխօր: Մոտ երկու անգամ կրճատվեց ծախսվող խտացրած կերերի քանակը, կազմելով ընդամենը 4.200 ցենտ..: Զնայած խտացրած կերերի այդպիսի խնայողաբար օգտագործմանը, ձվի համախառն արտադրանքը ոչ միայն շպակասեց, այլև ավելացավ երկու և կես անգամ և հասավ 1.936 հազար հատի (միջինը՝ յուրաքանչյուր ածանից 150 ձու):

Ինտենսիվ եղանակի կիրառման շնորհիվ թոշնաբուծական ֆերմայում մոտ շորս-հինգ անգամ բարձրացավ աշխատանքի արտադրողականությունը:

Եթե սովորական եղանակով պահելու ժամանակ յուրաքանչյուր թոշնապահ սպասարկում էր 300—500 թոշոն, ապա ներկայումս պահելու վանդակային մեթոդին անցնելուց հետո, յուրաքանչյուր թոշնապահ սպասարկում է 1800—2000 գլուխ հասակավոր թոշոն:

Այս ամենի արդյունքը եղավ այն, որ այդ առաջավոր կոլտնտեսության թոշնաբուծական ֆերմայի դրամական եկամուտը 1955 թվականին, 1954 թ. համեմատությամբ, կրկնապատկվեց և հասավ 1,527 հազար ռուբ., այլ կերպ ասած՝ հենց առաջին տարում ոչ միայն լիովին ծածկեց թոշնաբուծական ֆերմայի կառուցման վրա կատարված արտադրական ծախսերը, այլև կոլտնտեսությունն ստացավ մոտ 900 հազ. ռուբլու զուտ դրամական եկամուտ:

Ինչպես հայտարարեց կոլտնտեսության նախագահ ընկ. Լիսկինը թոշնաբուծության գծով 1956 թ. փետրվարի սկզբին Մոսկվայում հրավիրված համամիութենական խորհրդակցությունում, 1956 թվականին ածան հավերի գլխաքանակը ֆերմայում 40 հազարից կանցնի, ձվի համախառն արտադրանքը կկազմի 4 միլիոն հատ,

յուրաքանչյուր հավի միջին ձվատվությունը կհասնի ոչ պակաս 160 հատի, միաժամանակ կարտադրվի 800 ցենտներ թռչունի միս: Կոլտնտեսության եկամուտը միայն թռչնաբուծությունից 1956 թվականին կկազմի 4 միլիոն ռուբ.: Լրիվ կարողությամբ աշխատելու դեպքում ֆերման 40 հազար ածան հավից տարեկան կըստանա մինչև 7 միլիոն ծու և մոտ 1000 ցենտ. թռչունի միս:

Համամիութենական խորհրդակցությունում ընկ. Լիսկինը պատմում էր, թե ինչպես, խոշոր մեքենայացված ֆարրիկան կառուցելուց հետո, հիմնովին փոխվեց երիտասարդ կոլտնտեսականների և կոլտնտեսուհիների վերաբերմունքը դեպի թռչնաբուծությունը, նրանցից շատ շատերը ավարտելով միջնակարգ դպրոց, տեխնիկում և նույնիսկ ինստիտուտ, մեծ ցանկությամբ ու եռանդով աշխատում են ֆերմայում որպես թռչնապահներ, բրիգադիրներ և զոռտեխնիկներ: Այդ կադրերը մեծ ուժ են հանդիսանում կոլտնտեսության համար և իրենց օրինակելի աշխատանքով բարձրացնում են արտադրության կուլտուրան:

Այժմ կանգ առնենք Տոմիլինյան թռչնաբուծական ֆերմայի աշխատանքի փորձի և նրա ձեռք բերած նվաճումների վրա:

Այդ ֆարրիկան, որը գտնվում է Մոսկվայից ընդամենը 23 կմ հեռավորության վրա, կառուցվել է 1932 թվականին (առաջին թռչնաբուծական ֆարրիկան ՍՍՌՄ-ում կառուցվեց 1931 թ. Մոսկվայում Բրատցևո կոչվող արվարձանում և կրում է Բրատցևյան թռչնաբուծական ֆարրիկա անունը): Տոմիլինյան թռչնաբուծական ֆարրիկան ներկայումս Միության մեջ ամենախոշորն է և, կարելի է ասել, ամենաօրինակելի թռչնաբուծական տնտեսությունը:

Տարբեր հասակի թռչունների միջին-տարեկան գլխաքանակը ֆարրիկայում հասնում է մոտ 400 հազարի: 1955 թվականին սեփական ինկուբատորիայում ինկուբացվել է մոտ 1,8 միլիոն ծու և ստացվել է 1.480,8 հազար ճուտ: Դրանցից ֆարրիկան ինքը աճեցրել է 894,3 հազար գլուխ, սեփական երամի համալրման համար, իսկ մոտ 587 հազար ճուտ վաճառվել է կոլտնտեսություններին, սովորաբար և բնակչությանը՝ աճեցնելու համար:

Ածան հավերի միջին-տարեկան գլխաքանակը 100 հազարից անցնում է:

1956 թվականին ֆարրիկան 150 հազար հավիք ստացավ ավելի քան 30 միլիոն ձու և 985 տոննա թոշունի միս: Ցուրաքանչյուր ածանի միջին ձվատվությունը կազմեց 203,6 ձու:

Այդպիսի բարձր ձվատվության գլխավոր պայմաններից մեկն այն է, որ թե՛ մայրական երամը և թե՛ հատկապես վանդակային ածանների երամը համարվում է ամբողջ տարվա ընթացքում երիտասարդ հավերռվ՝ 5—6 ամսական վառեկներով, շնորհիվ այն բանի, որ ֆարրիկայում ձվերի ինկուբացիան կատարվում է ամբողջ տարվա ընթացքում, գրեթե անընդմեջ (եթե նկատի չունենանք 30—45 օր տևող ընդմիջումը՝ ինկուբատորային՝ պարկի պրոֆիլակտիկ վերանորոգման համար), որը հնարավորություն է տալիս տնտեսությունում ունենալու բոլոր հասակի մատղաշներ և ամեն ամիս կատարել երամի համարվում, միաժամանակ խոտանելով և մսամթերման հանձնելով ցածր մթերատվություն ունեցող ածանները:

Խոտանված թոշունները մսամթերման են հանձնվում 21—28 օր բտման դնելուց հետո: Մատղաշ աքաղաղները և վատ զարդացած վառեկները նույնպես մսամթերման են հանձնվում նախօրոք բտելուց հետո, որը ոչ միայն ավելացնում է մսի ելք և բարձրացնում որակը, այլև զգալիորեն իջեցնում է նրա ինքնարժեքը: Մեկ տարվա ընթացքում պետությանը հանձնած 600 հազար գլուխ թոշունի մսի 80%-ից ավելին ընդունվել է որպես բարձր և առաջին տեսակ: 1956 թ. ֆարրիկան ստացավ 15,5 մլն. ռ. մաքուր շահույթ:

Թոշունների այդպիսի բարձր ձվատվության կարևորագույն պայմաններից մեկն էլ այն է, որ այդ տնտեսությունում երկար աւարիների ընթացքում մայրական երամի հետ տարվում է խորացած տոհմային-սելեկցիոն աշխատանք: Մայրական երամը սիստեմատիկաբար համարվում է բարձր-մթերատու հավերռվ և լավագույն հավերի սերունդ հանդիսացող աքաղաղներով:

Մայրական երամում պահվում են, հիմնականում, տարեկան 200-ից ոչ պակաս ձվատվություն ունեցող հավեր, իսկ այդպիսի բարձր մթերատվություն ունեցող թոշուններից, կերակրման և

խնամքի նորմալ պայմաններում, ստացվում է տոհմային լավագույն հատկանիշներ ունեցող սերունդը՝ ներկայումս ֆաբրիկայի մայրական երամի էլիտարյան խմբում կան 100-ից ավելի հավեր, որոնց տարեկան ծվատվությունը հասնում է 255-ից մինչև 270 հատի, իսկ առանձին հավերի ծվատվությունը 300 հատից էլ անցնում է: 1954 և 1955 թվականներին Համամիութենական գյուղատնտեսական ցուցահանդեսին՝ ներկայացրած՝ Տոմիլինյան ֆաբրիկային պատկանող ռուական սպիտակ ցեղի հավերն արժանացան առաջին աստիճանի դիպլոմի:

Բարձր-մթերատու և կենսունակ թոշունների երամ ստեղծելու վճռական պայմաններից մեկն էլ սանիտարական-պրոֆիլակտիկ միջոցառումների սիստեմատիկ կիրառումն է, որի շնորհիվ ֆաբրիկայում դրեթե լիովին վերացվել են թե՛ վարակիչ և թե՛ ոչ վարակիչ հիվանդությունները: Դա հնարավորություն է տալիս ապահովելու մատղաշների պահելու բարձր տոկոս: 1955 թվականին վանդակային սիստեմով աճեցրած 710,5 հազար ճտից մինչև 60 օրական հասակը պահպանվեց 96,6%-ը, իսկ առանձին բրիգադաներ հասան է՛լ ավելի բարձր ցուցանիշների:

Այսպես, օրինակ, Օ. Ի. Կլյուշայի բրիգադայի ճտապահները 172,7 հազար ճտից մինչև երկու ամսական հասակը պահպանեցին 172.000 հատ, կամ 99,6%-ը: Ֆաբրիկայում հիմնական արտադրական պրոցեսները մեքենայացման են ենթարկված, սկսած ջրամատակարարումից, կերերի նախապատրաստումից, վերջացրած ձվերի տեսակավորումով, որը նույնպես կատարվում է հատուկ մեքենայի միջոցով: Ֆաբրիկայում հատուկ ուշադրություն է դարձվում ռացիոնալ և լիարժեք կերակրման վրա, որը վճռական դեր է խաղում թոշուններից բարձր մթերատվություն ապահովելու գործում:

Այդ ֆաբրիկայի բազայի վրա տարվում են լայն գիտահետազոտական աշխատանքներ, որոնց մասնակցում են թոշնաբուժական գիտահետազոտական ինստիտուտները, լաբորատորիաները՝ և ԲՈՒՀ-երի համապատասխան ամբիոնները: Գիտահետազոտական աշխատանքները տարվում են ֆաբրիկայի զուտեխնիկական լաբորատորիայի և մասնագետների համագործակցությամբ:

Թռչնաբուծական ֆաբրիկաներում վաճակայից հավերի կերակրման
օրինակելի նորմաներ (օրական մեկ գլխին) լուս Դ. Վ., Պիզարեի

		Վիտամիններ		
		Ա	Բ	Գ
Մարդու	Կալցիում	Ֆոսֆոր	Նաոքիում	Միջազգական
5—6 ամսական դրամ	70—72	15—16	3,5—4,0	1—1,2
Մինչև 15 ամսական աժամանակը (ձվա- տվությունը 40—60 %)	75—85	17—18,5	4,0—4,5	0,9—1,2
15 ամսականից լարձը աժամանակը (ձվատվությունը 30—50%)	80—85	19—21	4,0—4,5	0,9—1,2

Տոմիլինյան ֆաբրիկան կոլտնտեսություններին, սովորողներին և, մասնավորապես, նոր կազմակերպված թոշնաբուժական ֆաբրիկաներին մեծ օգնություն է ցույց տալիս ինչպես տոհմային ձվեր կամ մատղաշներ մատակարարելու, այնպիս էլ իր աշխատանքի դրական փորձը նրանց հաղորդելու միջոցով:

Տոմիլինյան թոշնաբուժական ֆաբրիկան հանդիսանում է Համամիութենական Գյուղատնտեսական ծուցահանդեսի թոշնաբուժական պավիլիոնի մշտական ֆիլիալը. 1955 թվականին ֆաբրիկան այցելել և նրա փորձն ուսումնասիրել են ավելի քան 1000 էքսկուրսանտներ: Տոմիլինյան ֆաբրիկայի կոլեկտիվը և ղեկավարությունը մեծ օգնություն և օժանդակություն է ցույց տալիս Էջմիածնի շրջանում կառուցված Երևանի թոշնաբուժական ֆաբրիկային:

1956 թվականի գարնանը և ամռանը Երևանի թոշնաբուժական ֆաբրիկան Տոմիլինյան ֆաբրիկայից աճեցնելու համար ստացավ և ինքնաթիռով փոխադրեց 25 հազար մեկ օրական ճուտ, և 15 հազար տոհմային ճուտ, որոնք ինկուբացիայի ենթարկվեցին Երևանում: Դա հնարավորություն տվեց հիմնովին փոխելու մայրական կազմի գլխաքանակը լավորակ թոշուններով և տնտեսությունում հիմք դնելու տոհմաբուժական աշխատանքներին:

Տոմիլինյան թոշնաբուժական ֆաբրիկան, ինչպես են տալիս նրա աշխատանքի արդյունքները, ձեռք է բերել լուրջ նվաճումներ, բայց նրա կոլեկտիվը, որի անդամների ընշող մեծամասնությունը այդ տնտեսությունում աշխատում է երկու տասնյակ տարուց ավելի, չի հանգստանում ձեռք բերածով և, անընդհատ կատարելագործելով արտադրության տեխնոլոգիական պրոցեսները, ինչպես նաև զոտեխնիկական ու կազմակերպական աշխատանքի մեթոդները, ձգտում է ավելի բարձր ցուցանիշների:

Ֆաբրիկայի կոլեկտիվն իր առջև խնդիր է դրել 1958 թվականին հասակավոր հավերի գլխաքանակը հասցնել 200 հազարի, միջին ձվատվությունը՝ 210 հատի, արտադրել 40 միլիոն հատ ճուտ և մինչև 1150 տոննա թոշունի միս: Տոմիլինյան բուժական պատվով են կատարում, ոչ մի կասկած չի կարող լինել, որ այս անգամ նույնպես նրանք հաջողությամբ կկատարեն ստանձնած պարտավորությունները:

Օրինակելի կերաբաժին վաճակային սիստեմով անեցվող ներփակությունները
(Օրական մեկ դւրսին՝ գրամներով)

Կերերի տեսակ	Տարերի հասակը օրերով			
	1—6	7—20	21—40	41—60
Եփած ձու	1,0	—	—	—
Հատիկային կերեր՝ ձավար և չշարդպած	4	8	15	25
Հատիկային աղացած կերեր	2	8	10	20
Ցորենի թեփ	1	2,5	4,5	8
Մսա-ոսկըրային կամ ձկան ալյուր	--	2	5	6,5
Դրոժ	0,2	1,0	2	3
Քուսպ	—	1	2	3
Կանաչի (լավ է՝ առվույտ)	5	10	20	30
Զտած կաթ	5	10	10	10
Կավիճ կամ հին հանգած կիր				
Կամ խխունջի ալյուր	0,2	0,6	1,5	2,0
Կերակրի աղ	—	0,1	0,2	0,3
Զկան յուղ	0,1	0,2	0,5	1,0
Կերաբաժինը պարունակում է՝				
Մարսվող սննդանյութեր (գրամ)	5,8	14,8	23,1	46,9
Մարսվող պրոտեին (գրամ)	1,0	3,4	6,8	10,4

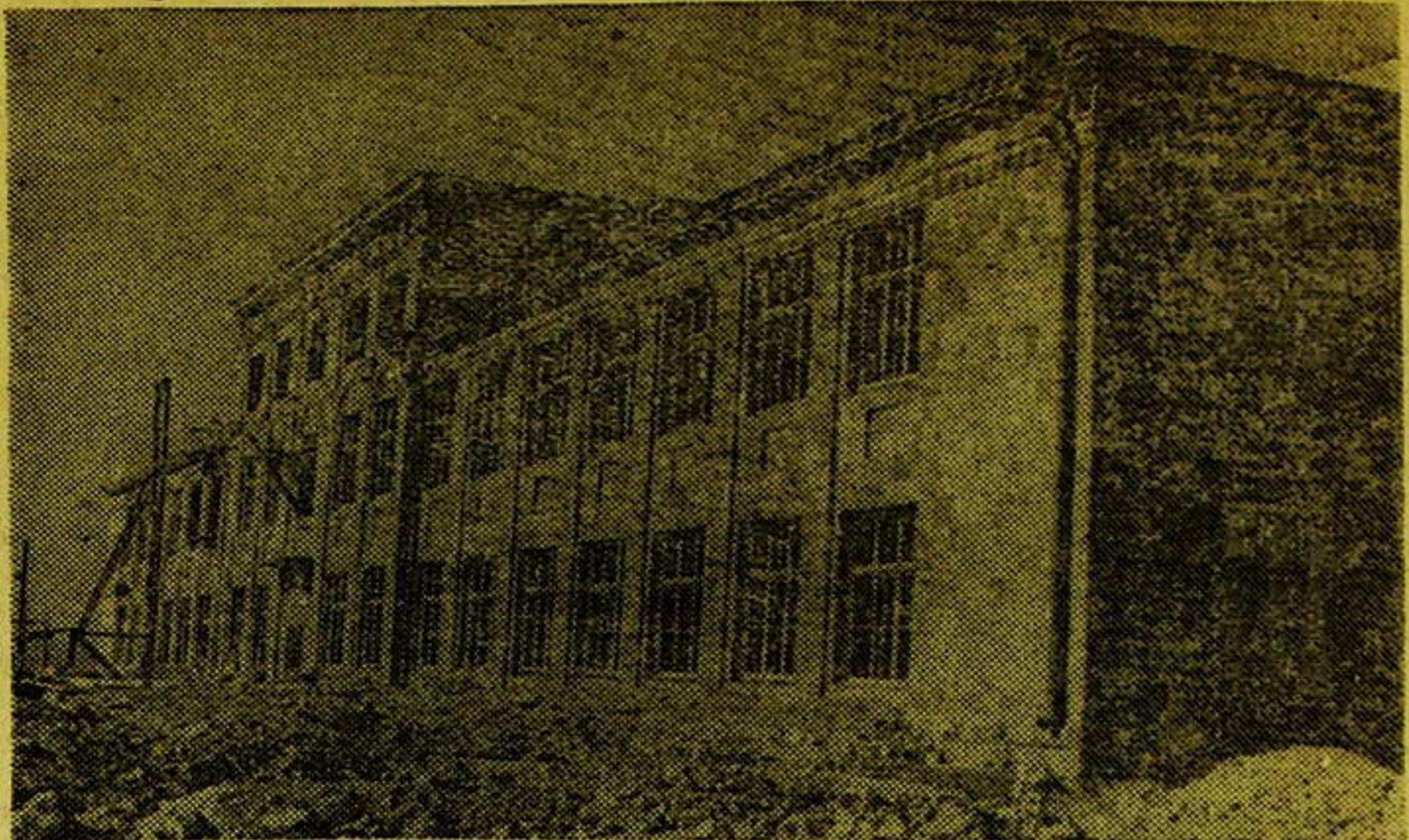
ԵՐԵՎԱՆԻ ԹՌՉՆԱԲՈՒԾԱԿԱՆ ՖԱԲՐԻԿԱՆ ԵՎ ՆՐԱ ԶԱՐԳԱՑՄԱՆ ՀԵՌԱՆԿԱՐԵՐԸ

1951 թվականին, երեան քաղաքից 27 կիլոմետր հեռավորության վրա, էջմիածնի շրջանի Շահումյան գյուղից ոչ հեռու, էջմիածնից Աշտարակ տանող խճուղու աջ կողմում սկսվեց երեանի թոշնարուծական ֆաբրիկայի կառուցումը, որը հանդիսանում է ինտենսիվ թոշնարուծության անդրանիկ օջախը Հայաստանում։ Հստակապձային հզորության, ֆաբրիկան պետք է ունենա 30 հազար գլուխ վանդակային ածան հավեր, մոտ 10 հազար գլուխ հավմայրական երամում և, բացի դրանից, պետք է աճեցնի տարեկան մինչև 200 հազար գլուխ ճուտ։

Միաժամանակ, սեփական ինկուբատորիայում, իր պահանջից դուրս, ինկուբացիայի կենթարկվի մի քանի հարյուր հազար տոհմային ձու՝ կոլտնտեսություններին և բնակչությանը մեկ օրական ճանապահության մասնակի ամառական համար անհրաժեշտ 6 տիպային թոշնանոցները, իրենց զբոսարակերով, արդեն պատրաստ են։ Այս տարի հիմնականում ավարտվելու է նաև գլխավոր արտադրական երկհարկանի շենքի կառուցումը, որտեղ աճեցվելու են մատղաշների մինչև երկու ամսական հասակը և պահվելու են վանդակային ածանները։

Սկսված է նաև երկրորդ արտադրական շենքի կառուցումը, որն ունենալու է մի շարք արտադրական ցեխներ, ինչպես, օրինակ, կոմբիկերերի, սպանդային, բտման, թոշնաղրի վերամշակման և այլ ցեխներ։ Թոշնաղը վերամշակվելու է միզաթթու արտադրելու համար, որը շատ կարևոր և բարձրարժեք հումք է հանդիսանում բժշկական արդյունաբերության համար (միզաթթվից ստացվում են կոֆեին և տեռբրոմին նյութերը)։ Յուրաքանչյուր տոննա թոշնաղից ստացվում է մոտ 10 կգ միզաթթու՝ գորշեղնագույն բյուրեղային փոշու ձևով։

1956 թվականի փետրվար ամսից ֆաբրիկայում մասսայական արտադրական փորձ դրվեց մեր պայմաններում ածանների վանդակային պահպանության հետ կապված մի շարք հարցեր ուսումնասիրելու և պարզելու նպատակով։ Փորձի դրվեցին 3000 գլուխ

Երևանի թոշնարուծական ֆաբրիկայի գլխավոր արտադրական շենքը, որի շինարարությունը հիմնականում ավարտված է: Տարողությունը 25—30 հազար ածաններ և 100 հազար ճուտ:

Մոտ 8 ամսական վառեկներ, քանի որ ավելի երիտասարդ վառեկներ տնտեսությունում չկային (սովորաբար վառեկները վանդակային պահպանության են փոխադրվում 135 օրական հասակում, որպեսզի ձվադրումը սկսվի հենց վանդակներում): Փորձը ցույց տվեց, որ անհրաժեշտ պայմաններ ստեղծելու և ճիշտ կերակրում կազմակերպելու դեպքում, վանդակային պահպանման եղանակով Հայաստանի պայմաններում նույնպես կարելի է ստանալ բարձր ձվատվություն՝ ամսական յուրաքանչյուր հավից, միջին հաշվով, 15—18 ձու: 1956 թվականի աշնանից վանդակային պահպանման փոխադրվեց 10.000 հավ:

1956 թ. մարտ ամսից ֆաբրիկան անցավնակ ճտերի աճեցման վանդակային եղանակին: Մինչև սեպտեմբերի 1-ը աճեցման է ընդունվել 61 հազար մեկ օրական ճուտ: Զնայած ֆաբրիկայի ար-

տաղրական կադրերը այդ ուղղությամբ դեռ անհրաժեշտ փորձ չունեին, և շինարարական աշխատանքները ձգձգվելու պատճառով ուշացավ ճտերը գաղութային պահպանության փոխադրելու դործը, այնուամենայնիվ մատղաշների աճեցումն ընթացավ հաջող, անկումները կազմեցին մոտ 6—7%։ Վանդակային եղանակով (ավելի ճիշտ՝ վանդակային-գաղութային կոմբինացված եղանակով) աճեցրած վառեկները ձվատվությունն սկսեցին 5—5,5 ամսական հասակում, նրանք լավ զարգացած և առողջ, ամրակազմ թոշուններ են։

Ինչպես է կատարում ֆարրիկան իր արտադրական պլանները և պետական պարտավորությունները։

1955 թվականին ձվի համախառն արտադրանքը կազմեց 1.037 հազար հատ, պլանը կատարվեց 122,4%-ով, յուրաքանչյուր հավել միջին ձվատվությունը հասավ 150 հատի։

Զվի հանձնման պետական պարտավորությունը կատարվեց 133,3%-ով, մսի հանձնման պլանը՝ 100%-ով, միաժամանակ ապահովվեց թոշունների աճեցման պլանային առաջադրանքը։ Առ 1-ը հունվարի 1956 թ. ֆարրիկայում կար 10.626 ածան հավ։

Ճերի վանդակային անեցման ժամանակ կիրառվող օրվա ներմին կարգը

Ժ ա մ ե ր ը	Կատարվելիք աշխատանքը
7-ից 8-ը	Մարրել կերամանները և բաշխել շոր կերային խառնուրդը։
8-ից 9-ը	Ստուգել ճտերին վանդակներում, առանձնացնել թույլերին, կերը վատ ուտողներին և նրանց տեղափոխել առանձին վանդակ՝ հատուկ խնամք տանելու համար։
9-ից 9—30 բողե . . .	Ճտերին տալ կերային թաց խառնուրդ։
9-30-ից 10-30 > . . .	Մաքրել, լվանալ ջրամանները և լցնել թարմ, մաքուր ջուր։
10-30-ից 11-00 > . . .	Տեսակավորել ճտերը։
11-ից 11-45 > . . .	Տալ ճտերին թաց կերային խառնուրդի երկրորդ մասը։

11-45-ից 12-00	բողե	.	.
12-ից 14-00	»	.	.
14-ից 14-30	»	.	.
14-30-ից 15-30	»	.	.
15-30-ից 16-00	»	.	.
16-00-ից 16-45	»	.	.
16-45-ից 17-00	»	.	.

Մաքրել ճտանոցի աշխատանքային տեղը
(վանդակների միջև ընկած տարածությունը):
Ընդմիջում՝ ճաշի համար:
Տալ թաց կերային խառնուրդի երրորդ՝
վերջին բաժինը:
Մաքրել վանդակները և հեռացնել թըռչնաղբը:
Զրամաններում նոր թարմ ջուր ավելացնել:
Տալ հատիկային կերերի խառնուրդը:
Երկրորդ անգամ մաքրել ճտանոցը:

Երեկոյան ժամը 5-ից մինչև մյուս օրվա առավոտյան ժամը 7-ը ճտանոցում աշխատում են գիշերային հերթապահները։ Միշտ զուգը զուգը գուտեխնիկական միջոցառումների և, մասնավորապես, աշնան-ձմռան ամիսներին թոշնանոցներում լրացուցիչ լուսայլուրություն կիրառելու շնորհիվ զգալիորեն բարձրացավ հավերի ձվատվությունը։

Հոկտեմբեր, նոյեմբեր և դեկտեմբեր ամիսների ընթացքում պետությանը հանձնվեց 283 հազ. ձու, նախորդ տարվա նույն ժամանակամիջոցի համեմատությամբ գրեթե երկու անգամ ավելի։ Չորրորդ եռամսյակում ստացված այդպիսի բաղնձր ձվատվությունը հնարավորություն տվեց ոչ միայն ապահովելու ձվի արտադրության պլանի կատարումը, այլև զգալիորեն գերակատարելու այն։

1955 թվականի չորրորդ եռամսյակում ձեռք բերած հաջողությունները հնարավորություն տվեցին ֆարրիկային մասնակցելու համամիութենական սոցիալիստական մրցությանը։ ՍՍՌՄ Մսեղենի և կաթնեղենի արդյունաբերության մինիստրության կողմից, ի թիվս այլ ձեռնարկությունների, նշվեց նաև երևանի թոշնարուծական ֆարրիկայի լավ աշխատանքը։

Օգտագործելով երկրի առաջավոր թոշնարուծական տնտեսու-

Երևանի թոշնաբուծական ֆաբրիկա
Մայրական երամի հավերը զբոսարակում:

Թյունների՝ Տոմիլինյան, Բրատցեյան, Գլեբովյան, Կունցեյան ֆաբրիկաների, Կուչինյան սելեկցիոն սովխոզի և մյուս առաջավոր թոշնաբուծական ֆաբրիկաների, սովխոզների ու կոլտնտեսությունների փորձը, ինչպես նաև գիտության վերջին նվաճումները թոշնաբուծության բնագավառում, Երևանի թոշնաբուծական ֆաբրիկայի կոլեկտիվը անցած տարում իրականացրեց մի շարք միջոցառումներ՝ ձեռք բերած նվաճումներն ամրապնդելու և է՛լ ավելի ընդլայնելու թոշնաբուծական մթերքների արտադրությունը։ 1956 թվականի առաջին եռամսյակում ձեռք բերած նվաճումների համար ՍՍՌՄ Մսեղենի և կաթնեղենի արդյունաբերության մինիստրության կողմից երկրորդ անգամ նշվեց Երևանի թոշնաբուծական ֆաբրիկայի կոլեկտիվի ղրական աշխատանքը։ Անցյալ տարվա համեմատությամբ, 1956 թվականի առ 1-ը հոկտեմբերի դրությամբ աճեցվել են մոտ երկու անգամ ավելի մատղաշներ։

Ածան հավերի գլխաքանակն ավելացել է 60%-ով և հասել է 16 հազարի: Անցյալ տնտեսական տարում՝ 1955 թ. հոկտեմբերի 1-ից մինչև 1956 թ. հոկտեմբերի 1-ը արտադրվել է 1058 հազար ձու, նախորդ ժամանակաշրջանի համեմատությամբ մոտ 200 հազար հատով ավելի: Յուրաքանչյուր հավից, միջին հաշվով, ստացվել է 153 ձու:

Կատարվել և գերակատարվել են ձվի ու մսի հանձնման և երամի համալրման տարեկան պլանները:

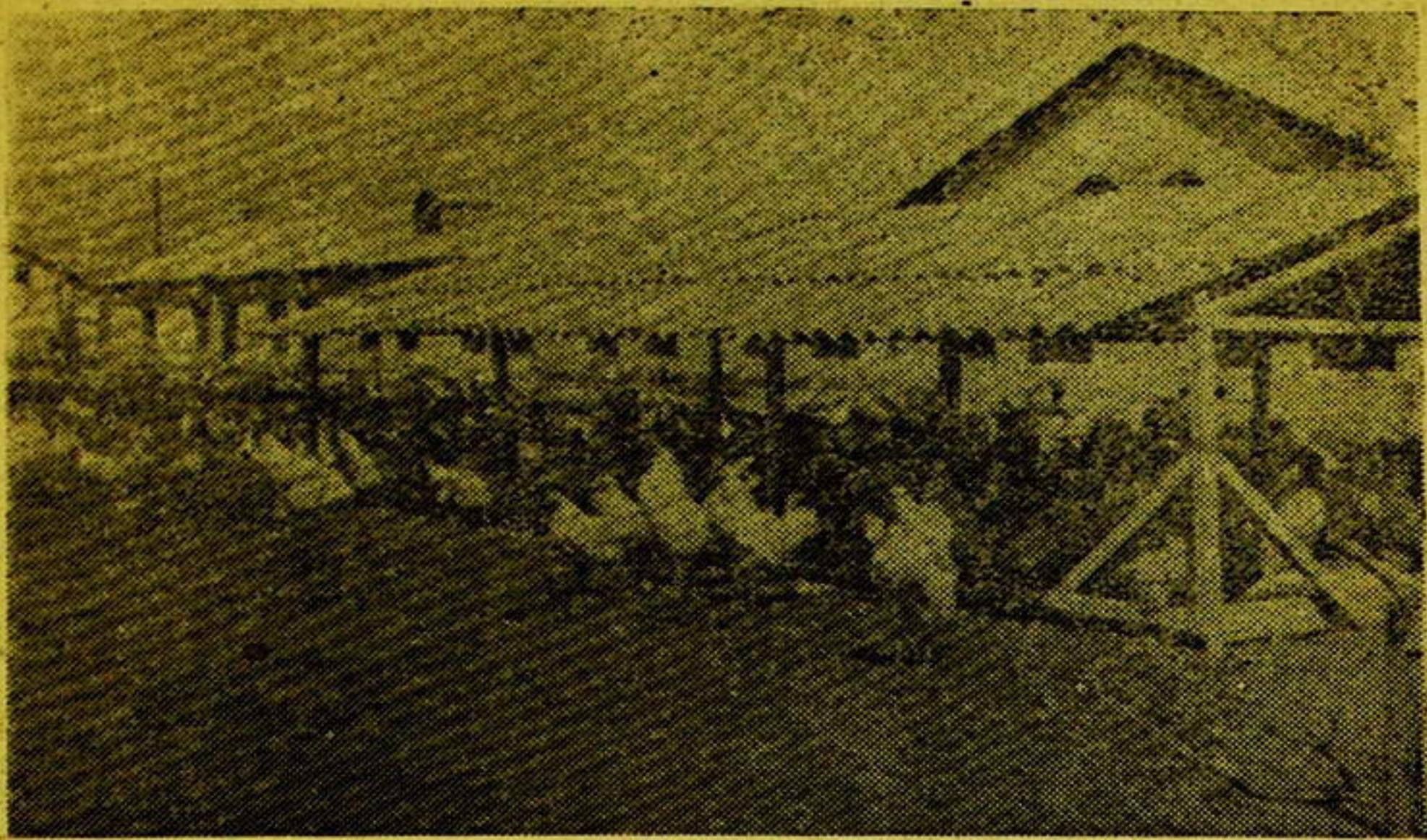
Այժմ, մի փոքր ավելի մանրամասն կանգ առնենք այն հարցի վրա, թե ինչպիսի կոնկրետ զոռտեխնիկական և կաղմակերական միջոցառումների կիրառման շնորհիվ է, որ ֆարբիկան կարողացել է ձեռք բերել նշված նվաճումները:

Զոռտեխնիկական միջոցառումների սկիզբը դրվում է երամի ճիշտ համալրումով (կոմպլեկտավորումով): 1955 թվականի աշնանը կատարվեց թոշունների երամի ստուգում և համալրում: Խոտանվեցին վատ զարգացած, թույլ, հիվանդ և ցածր մթերատու թոշունները: Ածանները տեղավորվեցին առանձին թոշնանոցներում ըստ հասակային խմբերի՝ վառեկները առանձին (նույնպես ըստ հասակի), հասակավոր հավերը առանձին: Աքաղաղները թոշնանոցներում կաղմում են ածանների մոտ 10%-ը:

Հոտի կոմպլեկտավորումից առաջ կատարվում է անասնարուժական մշակում, հիվանդ թոշունների հայտնաբերում և մեկուսացում, կատարվում են նաև պրոֆիլակտիկ սրսկումներ:

Զվատվության անհատական հաշվառում կատարելու նպատակով թոշունները համարակալվում են՝ աջ կամ ձախ ոտքին հագընելով մետաղյա օղ, իսկ թոշնանոցներում դրվում են ստուգիչ ձվարներ՝ յուրաքանչյուր 200 հավին մեկ ձվարնի հաշվով (յուրաքանչյուր ստուգիչ ձվարուն ոմի 12 բաժանմունք՝ 12 հավի համար): Հաշվառումը կատարվում է ամեն օր և գրանցվում մայաններում:

Թոշունները կերակրվում են նախօրոք կազմված կերարաժիններով ելնելով ձվատվության պլանային առաջադրանքից, հաշվի

**Երեանի թոշնարուծական ֆաբրիկա
Մայրական երամի հավերը ղբոսաբակում հովարանի տակ:**

առնելով նաև նրանց կենդանի քաշը, հասակը, տարվա եղանակը և թոշունների ֆիզիոլոգիական վիճակը՝ փետրափոխության շրջանը, ինտենսիվ ձվատվության ու կարճատև դադարների շրջանը և այլն։

Կերաբաժինները կազմելիս մենք ուշադրություն ենք դարձնում նրանց լիարժեքության վրա, որպեսզի ապահովվի թոշունների պահանջը սննդանյութերի ընդհանուր քանակի, սպիտակուցների, կարևոր ամինոթթունների, վիտամինների և հանքային նյութերի նկատմամբ։ Գիտական ուսումնասիրությունների հիման վրա պարզված է, թե մեկ ձու արտադրելու համար յուրաքանչյուր ածանին, ելնելով նրա կենդանի քաշից, ինչպիսի՞ և ի՞նչ քանակի սննդանյութեր, վիտամիններ և հանքային նյութեր պետք է տալ։

Կերաբաժինները կազմելիս մենք ղեկավարվում ենք գիտականորեն հիմնավորված այդ նորմաներով, նրանց մեջ մտցնելով անհրաժեշտ ճշտումներ, ելնելով մեր տեղական բնակլիմայական

պայմաններից, ունեցած կերերի տեսակներից և սեփական փորձերի ու դիտողությունների արդյունքներից:

Բերենք մի օրինակ: 1956 թվականի սեպտեմբերի կեսերին (13—17-ը) ֆաբրիկայի № 6 թոշնանոցի հասակավոր ածանների համար կազմվեց հերթական հնգօրյա կերաբաժին, այն հաշվով, որ յուրաքանչյուր հավից ստացվի ամսական միջին հաշվով 12 ձու (40% ձվատվություն): Ինչպես երևում է ստորև բերված աղյուսակից, կազմած կերաբաժինը հիմնականում ապահովում է թոշուների պահանջը, ինչպես սննդանյութերի, մասնավորապես մարսվող պրոտեինի (սպիտակուցի), այնպես էլ հանքային նյութերի և վիտամինների նկատմամբ: Կերաբաժինը պարունակում է նաև անհրաժեշտ քանակի կարեռը ամինոթթուներ:

Աղյուսակում բերված կերաբաժնով՝ կերակրվող թոշուների ձվատվությունը հնգօրյակի ընթացքում կազմեց մոտ 40%:

Դա ցույց է տալիս, որ կերաբաժինը ճիշտ էր կազմված:

Եվ շնայած արդեն սկսվել էր թոշուների մասսայական փետրափոխությունը, որի ժամանակ սովորաբար խիստ ընկնում է ձվատվությունը՝ կազմելով ամսական ոչ ավելի 5—6 ձու, շնորհիվ ճիշտ կազմած կերաբաժնի և նրա լիարժեքության, նույնիսկ մասսայական փետրափոխության շրջանում ապահովվեց մեկ ածանից ամսական 12 ձվի ստացում: № 6 թոշնանոցում 1420 ածանից հնգօրյակի ընթացքում ստացվեց 2779 ձու, կամ յուրաքանչյուր ածանից՝ 2 ձու: Այդ թիվը բազմապատկելով 6-ով (ամսվա մեջ եղած հնգօրյակների թվով), ստանում ենք ամսական ձվատվությունը, որը ներկա դեպքում կազմում է 12 հատ:

Ֆաբրիկայում ձվատվության համախառն հաշվառումը կատարվում է ըստ թոշնանոցների ամեն օր, իսկ տոհմային-մայրական ցեխերում ձվատվության անհատական հաշվառումը կատարվում է ստուգիչ բների միջոցով: Ձվատվության ճշգրիտ հաշվառումը հնարավորություն է տալիս ստուգելու կազմած կերաբաժնի լիարժեքությունը և հարկ եղած դեպքում հաջորդ հնգօրյակում մտցնելու անհրաժեշտ ուղղումները: Այդ միջոցառումը միաժամանակ հնարավորություն է տալիս արտադրական պլանների կատարման ընթացքը օպերատիվ կերպով դեկավարելու և անհրաժեշտու-

թյան ղեղքում լրացուցիչ միջոցառումներ մշակելու և կենսագործելու

Զոռտեխնիկական կարևոր միջոցառումներից մեկն էլ հանդիսանում է ածանների սիստեմատիկ ստուգումը և ոչ մթերատութոշումների խոտանումը երամից։ Մեր ֆաբրիկայում այդպիսի ստուգումներ կատարվում են ամսական ոչ պակաս մեկ անգամ։ Թոլորովին շածող, կամ շատ քիչ ձու տվող թոշուների խոտանումը (որոնք հանձնվում են մսամթերման) տնտեսում է կերերը, բարելավում է մնացած թոշուների պահպանման պայմանները, որի շնորհիվ ոչ միայն բարձրանում է հավերի միջին ձվատվությունը, այլև ավելանում է ձվի համախառն ելունքը և իջնում է նրա ինքնարժեքը։

Հավերի մթերատվության բարձրացման գործում մեծ դեր խաղաց ձվատվության սեզոնայնության վերացումը, որին ֆաբրիկան հասավ շնորհիվ լրացուցիչ լուսավորության մասսայական ներդրման (1955 թ. հոկտեմբերի կեսերից), ճիշտ կազմակերպված կերակրման և թոշուների խնամքի ու պահպանման պայմանների բարելավման։

Այդ միջոցառումների կենսագործման, մասնավորապես լրացուցիչ լուսավորությունն օգտագործելու շնորհիվ 1955/56 թթ. աշնան և ձմռան ամիսներին ֆաբրիկայում ստացվեց նույնպիսի բարձր ձվատվություն, ինչպիսին ստացվում է գարնան ամիսներին։ Եթե 1954 թ. աշնան-ձմռան երեք ամսում (հոկտեմբեր-դեկտեմբեր), երբ տնտեսությունում լրացուցիչ էլեկտրական լուսավորություն չէր օգտագործվում, յուրաքանչյուր ածանից ստացվեց ընդամենը 18 ձու, կամ ամսական, միջին հաշվով, 6 ձու, ապա 1955 թ. նույն ամիսներին, երբ արդեն կիրառվում էր լրացուցիչ լուսավորություն, յուրաքանչյուր ածանից ստացվեց 34 ձու, կամ ամսական, միջին հաշվով, մոտ 12 ձու, այլ խոսքով ասած՝ երկու անգամ ավելի։ Լրացուցիչ էլեկտրական լուսավորությունը մենք տալիս ենք այն հաշվով, որպեսզի ռուսացին օրվա» ընդհանուր տևողությունը հասնի 15 ժամի, իսկ լուսավորության ինտենսիվությունը՝ թոշնանոցի յուրաքանչյուր քառակուսի մետր հատակին՝ 3—4 մոմ։ Այսպես, օրինակ, տիպային թոշնանոցներն ունեն 72

մետր երկարություն և 5,5 մետր լայնություն, ուրեմն նրանց հատակի մակերեսը հավասար է 396 քառ. մետրի, կամ, կլորացրած թվով՝ 400 քառ. մետրի։ Այդպիսի թոշնանոցում պետք է կախել 12—16 հատ 100 մոմանոց էլեկտրական լամպ, կամ 16—20 հատ 75 մոմանոց լամպ։ Եթե տնտեսությունում կան ավելի ուժեղ լամպեր, ապա նրանց թիվը համապատասխանորեն պակասում է և, ընդհակառակը, եթե եղած լամպերը թույլ են, նրանց թիվը պետք է ավելացնել։ Օրինակ՝ եթե տնտեսությունում կան 300 մոմանոց լամպեր, տիպային թոշնանոցում բավական է կախել 5—7 հատ այդպիսի լամպ, իսկ եթե եղած լամպերը 40 մոմանոց են, պետք է կախել 40—50 հատ։

Էլեկտրական լամպերը՝ կախում են առաստաղից, հատակից 1,8 մետր բարձրությամբ, մեկ գծի վրա, թոշնանոցի ամբողջ երկարությամբ։ Լամպերի վրա հաղցվում են սպիտակ թիթեղից պատրաստված լուսամփոփներ՝ թե՛ թոշնանոցի հատակը և թե՛ թառերը լուսավորելու համար։

Էլեկտրական լուսավորությունը թոշնանոցում միացնում են երեկոյան արել մայր մտնելուց առաջ, երբ դեռ թոշնանոցը լրիվ չի մթնել, և առավոտյան լույսը բացվելուց 1—2 ժամ առաջ, այն հաշվով, որպեսզի, ինչպես ասվեց վերևում, «լույսային օրվա» ընդհանուր տևողությունը կազմի 15 ժամ։ Հետևաբար, որքան կարճ է բնական ցերեկվա տևողությունը, այնքան ավելի երկար պետք է լինի արհեստական (էլեկտրական) լուսավորության տևողությունը, իսկ դրա համար անհրաժեշտ է գիտենալ բնական լույսային օրվա տևողությունը տվյալ աշխարհագրական գոտում։ Ստորև բերված աղյուսակում ցույց է տրված բնական ցերեկվա տևողությունը երևանի սլայմաններում, ըստ ամիսների։

Օգտվելով այդ աղյուսակից, դժվար չի լինի որոշել, թե տվյալ ամսում որքան պետք է լինի արհեստական լուսավորության տևողությունը թոշնանոցում։ Ասենք՝ թոշնարուծական ֆերման սկսել է լրացուցիչ լուսավորության օգտագործումը հոկտեմբերի 15-ից։ Հոկտեմբերին բնական ցերեկվա միջին տևողությունը կազմում է 11 ժամ 12 րոպե, հետևաբար լրացուցիչ լուսավորության տևողությունը պետք է լինի 3 ժամ 48 րոպե, կամ կլորացրած թվով՝ 4

**Հույսային օրվա տեղուրյաւնը Երևանի պայմաններում ըստ ամիսների
(Երկանի աստղադիտարանի տվյալներով)**

Ամսաթիվը և ամիսը	Ցերեկվա տեղությունը		Գիշերվա տեղությունը	
	Ժամ	րոպե	Ժամ	րոպե
1 հունվարի	9	22	14	48
15 »	9	36	14	24
1 փետրվարի	10	07	13	53
15 »	10	38	13	22
1 մարտի	11	16	12	44
15 »	11	54	12	06
1 ապրիլի	12	37	11	23
15 »	13	14	10	46
1 մայիսի	13	53	10	07
15 »	14	24	9	36
1 հունիսի	14	51	9	09
15 »	15	02	8	59
1 հուլիսի	15	00	9	00
15 »	14	47	9	13
1 օգոստոսի	14	19	9	41
15 »	13	50	10	10
1 սեպտեմբերի	13	07	10	53
15 »	12	30	11	30
1 հոկտեմբերի	11	48	12	12
15 »	11	12	12	48
1 նոյեմբերի	10	30	13	30
15 »	10	00	14	00
1 դեկտեմբերի	9	31	14	29
15 »	9	18	14	42

Մանօքուրյաւն... Յուրաքանչյուր ամսվա 15-ի թվերը միաժամանակ ցույց են տալիս ցերեկվա և գիշերվա միջին տեղությունը տվյալ ամսում:

Ժամ: Ուրեմն պետք է թոշնանոցում, մութն ընկնելիս, Յ ժամ տևողությամբ էլեկտրական լուսավորությունը միացնել, իսկ 1 ժամ տևողությամբ էլ պետք է միացնել առավոտյան լույսը բացվելուց առաջ: Հոկտեմբերին մութն ընկնում է երեկոյան մոտավորապես ժամը 6-ին և լուսանում է 7-ին: Հետևաբար, երեկոյան լուսավորությունը պետք է միացնել ժամը 6-ին և հանգցնել ժամը 9-ին, իսկ առավոտյան պետք է միացնել ժամը 6-ից մինչև լուսանալը, այսինքն ժամը 7-ը: Հայաստանի պայմաններում նպատակահարմար է լրացուցիչ լուսավորությունն օգտագործել հոկտեմբերի 1-ից, բայց ոչ ուշ հոկտեմբերի 15-ից: Մի շարք տարիների ընթացքում մեր կատարած դիտական և արտադրական փորձերը ցույց են տվել, որ լրացուցիչ լուսավորության օգտագործման վերը նշված ժամկետները ամենից նպատակահարմարն են: Այդ փորձերը միաժամանակ ցույց են տվել, որ նորմալ կերակրման և պահպանման պայմաններում լրացուցիչ լուսավորության օգտագործումը ավելացնում է ոչ միայն աշնան-ձմռան ամիսների ձվատվությունը, այլև տարեկան ձվատվությունը 20—30 և երեմն ավելի բարձր տոկոսով:

Լրացուցիչ լուսավորության բարենպաստ աղղեցությունն ավելի ցայտում է արտահայտվում, երբ այն կիրառվում է տեղական հավերի և առհասարակ ցածր մթերատվություն ունեցող ածանների նկատմամբ:

Լրացուցիչ լուսավորության օգտագործումն առավել անհրաժեշտ է թոշումների վանդակային պահպանման պայմաններում և այն, որպես պարտադիր զոռականիկական միջոցառում, լայնորեն կիրառվում է բոլոր թոշնարուծական ֆաբրիկաներում:

ԽՍԵՆՍԻՎ ԹՈՉՆԱԲՈՒԾՈՒԹՅԱՆ ԶԱՐԴԱՑՄԱՆ ՀԵՌԱՆԿԱՐՆԵՐԸ ՀԱՅԱՍՏԱՆՈՒՄ

Վերեռում մենք կանգ առանք մեր երկրի տարբեր մարզերում, երկրամասերում և ռեսպուբլիկաներում ստեղծված ինտենսիվ թոշնարուծության առաջավոր տնտեսությունների վորձի վրա: Անհրաժեշտ ենք համարում նշել, որ մեր ռեսպուբլիկայում նույնպես

կան բարենպաստ պայմաններ ինտենսիվ թոշնաբուժության զարգացման համար։ Հացահատիկի արտադրության ավելացումը ռեսպուբլիկայում ընթացիկ հնդամյակում մոտ 1,5 անգամ, եղիպատցորենի ցանքատարածությունների զգալի ընդլայնումը, բամբակագործության հետագա զարգացումը (գլխավորապես բերքատվության բարձրացման ուղղությամբ), որի շնորհիվ նկատելիորեն կավելանա նաև բամբակի քուապի արտադրությունը (որը թոշունների համար սպիտակուցային կերի հարուստ աղբյուր է հանդիսանում), հնարավորություն են տալիս թոշնաբուժության համար կերի կայուն բազա ստեղծելու կոլտնտեսություններում և սովորական սպիտակուցային կերի հարուստ աղբյուր է հանդիսանում։ Թոշնաբուժության մթերատվության բարձրացման և մասնավորապես ինտենսիվ թոշնաբուժության զարգացման համար բացառիկ կարևոր նշանակություն ունի կոմբիկերերի և կերի դրոժների արտադրությունը։ Ռեսպուբլիկայում արդեն գործում է կոմբիկերերի բավական խոշոր գործարան։ Հնարավորություններ կան գյուղատնտեսության և արդյունաբերության մնացուկների բազայի վրա ստեղծելու նաև կերի դրոժների արտադրություն, որոնք բարձր մոլեկուլային սպիտակուցների և վիտամինների հարուստ աղբյուր են հանդիսանում գյուղատնտեսական թոշունների և մյուս մթերատու կենդանիների համար։ Թոշունների համար կերի լրացուցիչ աղբյուր են հանդիսանում նաև խաղողի վերամշակման մնացուկները, մասնավորապես կորիզը, որն իր սննդարար արժեքով գրեթե շի զիջում ցորենի հատիկի մնացորդին։ Թիթեռնածաղկավոր բազմամյա խոտաբույսերի կուտուրան լայն կիրառում է գտել ռեսպուբլիկայի գրեթե բոլոր կոլտնտեսություններում և սովորական իսկ այդ խոտաբույսերը թե՛ կանաչ և թե՛ շոր վիճակում Ա վիտամինի, ինչպես նաև սպիտակուցների բավական հարուստ աղբյուր են և կարող են կազմել թոշունների կերաբաժնի կարևոր բաղկացուցիչ մասը։

Հայաստանի կոլտնտեսությունների մեծ մասն ունի նորակառուց տիպային թոշնանոցներ, մյուսները ձեռնարկել են այդպիսիների կառուցումը։

Վերջին տարիներս ռեսպուբլիկայում ստեղծվել է ինկուբատորային-թոշնաբուժական կայանների բավական հզոր պարկ, Գոր-

ծող 13 ինկուբատորային-թոշնաբուժական կայանները տուրեկան ինկուբացիայի են ենթարկում ավելի քան 1,5 միլիոն ծու և կոլտնտեսություններին ու բնակչությանը վաճառում են, աճեցնելու համար, 1200 հազարից ավելի ճուտ։ Անհրաժեշտության դեպքում այդ կայանների պարկը կարող է զգալիորեն ավելացնել իր արտադրական կարողությունը և ճտերի թողարկումը հասցնել տարեկան մինչև 2—2,5 միլիոն հատի։

Առանց որևէ դժվարության կարելի է տեղում, արտադրական և շինարարական ձեռնարկություններում, ինչպես նաև կոլտնտեսություններում կազմակերպել փայտյա վանդակների արտադրությունը։ Մի քանի ձեռնարկություններ և արհեստանոցներ անցյալ տարվա սկզբից արդեն հաջողությամբ յուրացրել են վանդակների և նրանց կահավորման դետալների արտադրությունը։ Դրանց թվումն են՝ Հայկական ՍՍՌ Մսեղենի և կաթնեղենի արդյունաբերության մինիստրության № 13 շին-մոնտաժային վարչության արհեստանոցը, Տեղական արդյունաբերության մինիստրության ցինկապատ ամանեղենի գործարանը, նույն մինիստրության էջմիածնի շրջանի տեղարդկոմբինատը և Երևանի թոշնաբուժական ֆաբրիկայի արհեստանոցը։ Ինչպես տեսնում ենք, ոեսպուրլիկայում կան անհրաժեշտ պայմաններ՝ ինտենսիվ թոշնաբուժության լայն դարգայցման համար։

Կարող է հարց ծագել, թե Հայաստանի բնակլիմայական պայմաններում հնարավո՞ր է արդյոք կիրառել թոշունների պահպանման ինտենսիվ մեթոդը։ Մեր կողմից Հայաստանում ճուտերի վանդակային աճեցման նախնական փորձեր դրվեցին Հայկական ՍՍՌ Գյուղատնտեսության մինիստրության Անասնապահական ինստիտուտի Արարկիրի հենակետում դեռ 1953 թվականին, հետագայում, 1954 թվականին, այդ փորձերը կրկնվեցին նույն ինստիտուտի Զարբախի էքսպերիմենտալ բազայում և ապա 1955 թվականի ինկուբացիոն սեղոնում լայն արտադրական փորձեր դրվեցին Լենինականի թոշնաբուժական սովխոզում, որտեղ վանդակային եղանակով աճեցվեց մի քանի հազար ճուտ։

1956 թ. ընթացքում Երևանի թոշնաբուժական ֆաբրիկայում վանդակային սիստեմով աճեցվեց 60 հազար ճուտ։ Փորձերը ցույց

տվին, որ մատղաշների աճեցման վանդակային սիստեմը, սովորական եղանակի համեմատությամբ, մի շարք առավելություններ ունի, հենց մեր ռեսպուբլիկայի պայմաններում կիրառելու դեպքում։ Հետաքրքրական է նշել, որ հիմնական շենքի կառուցումը ավարտված վիճելու պատճառով, ճտերի վանդակային աճեցման համար սկզբնական շրջանում օգտագործվում էր սովորական տիպային թոշնանոցը՝ 72 մետր երկարությամբ և 5,5 մետր լայնությամբ։ 1955 թվականին, երբ ճտերը դեռ պահպան էին սովորական եղանակով, հատակի վրա, այդ շենքում տեղափոխվում էր մոտ 8 հազար ճութ, իսկ վանդակային սիստեմին անցնելը հնարավորություն տվեց այդ նույն տարածության վրա պահել մոտ 40 հազար ճութ։ Ճտերը վանդակներում աճեցվում են հաջողությամբ, անկումները 7—8%-ից շեն անցնում։

Ֆարրիկայում տարվող գիտա-արտադրական փորձերը և դիտողությունները հնարավորություն կտան մշակելու ռեսպուբլիկայի բնական պայմաններին առավել համապատասխանող ինտենսիվ թոշնարուծական եղանակներ, քանի որ այդ եղանակները մեզ մոտ կիրառվում են առաջին անգամ և մի շարք հարցեր կարուտ են ուսումնասիրության ու պարզաբանման։

Նպատակահարմար է թոշնարուծական ֆարրիկաներ կառուցել նաև մեր ռեսպուբլիկայի մյուս արդյունաբերական շրջաններում, առաջին հերթին Զանգեզուրում, Ղափանում, Կամ Սիսիանում և Ալավերդու ու Կիրովականի շրջաններում։

Ժամանակն է նաև Լենինականի թոշնարուծական սովորով վերածելու թոշնարուծական ֆարրիկայի։

Ինտենսիվ թոշնարուծությունը կարող է զարգանալ նաև ռեսպուբլիկայի խոշոր կոլտնտեսություններում, հատկապես հացահատիկային մեծ ցանքատարածություններ ունեցող կոլտնտեսություններում։

Արդեն պայմաններ են ստեղծվել վերջ դնելու դաճաճ թոշնարուծական ֆերմաներին, որոնք պահում են 100—200, իսկ երբեմն դրանից էլ պակաս թվով թոշնաներ։ Մեր ռեսպուբլիկայի գրեթե բոլոր կոլտնտեսությունները, փոքր բացառություններով, հնարավորություն ունեն ֆերմաներում պահելու 1000 հատից ոչ պակաս

ածաններ, իսկ շատ կոլտնտեսություններ կարող են պահել 2000—3000 և ավելի ածաններ։ Այսպես, օրինակ, էջմիածնի շրջանի Միկոյանի անվան կոլտնտեսության ֆերմայում պահվում են 2000-ից ավելի ածաններ, չնայած որ այդ կոլտնտեսության հացահատիկային կուտուրաների ցանքատարածություններն այնքան էլ մեծ չեն։

Հավաքուծական ֆերման այդ կոլտնտեսության ամենաեկամտաբեր ճյուղերից մեկ է։ 1956 թվականին, նույնիսկ ձմռան ամիսներին, ֆերմայում օրական ստանում էին մինչև 600—700 ձու։ Մեր ոեսպուրլիկայի խոշոր կոլտնտեսություններում թռչնարուծական ֆարրիկաների կազմակերպումը հնարավորություն կտա ածանների գլխաքանակը այդ ֆերմաներում հասցնել մինչև 5—6, նույնիսկ 10 հազար հատի։ Այդ ուղղությամբ պետք է ձեռնարկվեն պրակտիկ միջոցառումներ։

Թռչունների վանդակային աճեցման և պահպանման սիստեմի մասին մեր դասախոսությունների ժամանակ, ինչպես նաև թռչնարուծական ֆարրիկան այցելող բազմաթիվ էքսկուրսանտներ, գրեթե որպես կանոն, սովորաբար մեզ տալիս են հետեւյալ հարցերը։

ա) Երբ թռչունները կտրվում են բնական պայմաններից, դրկվում են զբոսանքից և երկար ժամանակ պահվում են վանդակների մեջ, արդյոք դա չի՝ ազդում նրանց առողջության, կենսունակության և մթերատվության վրա։

բ) Վանդակներում պահելու ժամանակ արդյոք չի՝ ընկնում ձվի որակը, արդյոք չի՝ փոխվում նրա համը և քիմիական կազմը։

գ) Կարելի՞ է արդյոք վանդակներում, առանց աքաղաղների, հավերից նորմալ ձվատվություն ունենալ և հնարավո՞ր է արդյոք հավերի հետ միասին վանդակներում պահել նաև աքաղաղներ և ստանալ բեղմնավորված ձու և այդպիսի ձվերից նորմալ ճտեր կստացվե՞ն, թե՞ ոչ։

Բարեբախտաբար այդ բոլոր հարցերը մեծ մասամբ հատուկ փորձերի միջոցով ուսումնասիրվել են, և մենք հնարավորություննենք նրանց հիմնավորված պատասխաններ տալու։

Ծնորհիվ բարձր ներկային գործունեության և պայմանական ոեֆլեքսներ մշակելու իրենց ընդունակության, թռչունները վան-

գակների մեջ աճեցնելու դեպքում կարճ ժամանակաշրջոցում հարմարվում են նոր միջավայրի պայմաններին, մանավանդ երբ վաղ գակների մեջ աճեցվում են մեկ օրական հասակից, իսկ ճամբարային պահպանման շրջանն ավարտվելուց հետո նորից վանդակների մեջ են փոխադրվում մինչև ձվարկումն սկսվելը, այսինքն 135—140 օրական հասակը։ Ինչպես ցույց են տվել դիտողությունները, վանդակային պահպանության ժամանակ թոշունների մթերատու կյանքը, ազատ, զրոսա-արոտային պահպանության համեմատությամբ, գրեթե շի կրծատվում, սակայն, որպես կանոն, վանդակներում ածանները 15—16 ամսական հասակից ավելի շենք պահվում, քանի որ 17—18 ամսական և ավելի հասակ ունեցող հավերի ձվատվությունը, սովորաբար, անկախ պահպանման եղանակից, մոտ 15—20 %-ով պակասում է։ Թոշնաբուծության ինտենսիվ եղանակի ամենակարևոր առավելություններից մեկն էլ հենց այն է, որ այդ եղանակի կիրառումը հնարավորություն է տալիս սիստեմատիկաբար խոտանել թե՛ հասակի և թե՛ այլ պատճառներով ձվատվությունը պակասեցրած թոշուններին և ազատված թոշնատեղերը լրացնել նոր, երիտասարդ ածաններով, դրանով իսկ ապահովելով տարեկան միջին բարձր ձվատվություն յուրաքանչյուր հավից, կամ, ավելի ճիշտ կլինի ասել՝ յուրաքանչյուր թոշնատեղից։

Եթե թոշունները վանդակներում ապահովվում են լիարժեք կերաբաժնով, հատկապես վիտամիններով (մասնավորապես A, D և B₂ վիտամիններով), թարմ ջրով, եթե շենքը սիստեմատիկաբար օդափոխվում է, վանդակները ժամանակին մաքրվում և չոր վիճակում են պահվում, ապա թոշունները վանդակների մեջ միշտ էլ լինում են առողջ, իրենց զգում են աշխատյա, կայտառ և մեծ ախորժակով ուտում են կերերը։

Հատուկ ուշադրություն պետք է դարձնել կերաբաժինը D վիտամինով ապահովելու վրա։ Ինչո՞ւ թանն այն է, որ վանդակների մեջ գտնվելու ժամանակ թոշունները զրկվում են արեգակի ճառագայթների բարերար ազդեցությունից, իսկ արեգակի ուղղամանուշակագույն ճառագայթների ներգործության շնորհիվ թոշունների օրգանիզմում եղած նախավիտամինը (էրգոստերինը) վեր է

ածվում D (հակառախիտային) վիտամինի, որ շատ կարևոր է թոշունների օրգանիզմում նյութափոխանակության նորմալ ընթացքի համար։ Ահա այդ պատճառով էլ վանդակային թոշունների կերարաժնին ավելացնում են օրական 1 գրամ ձկան յուղ, որը պարունակում է 2,5 միկրոգրամ D₃ վիտամին և լիովին ապահովում է թոշունի պահանջը։ Խոշոր թոշնաբուժական ֆաբրիկաներում թոշուններին լուսավորում են ուլտրամանուշակագույն ճառագայթներով, որի շնորհիվ նրանց օրգանիզմում եղած D պրովիտամինը վեր է ածվում D վիտամինի, այլ կերպ ասած՝ արեգակի ճառագայթները փոխարինվում են արհեստական ուլտրամանուշակագույն ճառագայթումով։

Հատուկ փորձերի և քիմիական ու օրգանոլեպտիկ ուսումնասիրությունների միջոցով հաստատված է, որ վանդակներում պահվող թոշունների ձուն իր որակով թե՛ համի, թե՛ քիմիական բաղադրության տեսակետից ոչ միայն ոշնչով չի զիջում ազատ եղանակով պահվող ածանների ձվին, այլև հաճախ, մանավանդ կարուտինի և A վիտամինի պարունակության տեսակետից, նույնիսկ զերաղանցում է նրանց։

Այն հարցին, թե կարելի՞ է արդյոք վանդակներում, առանց աքաղաղների, հավերից նորմալ ձվատվություն ստանալ և հնարավո՞ր է արդյոք հավերի հետ միասին (վանդակներում) պահել նաև աքաղաղներ և ստանալ բեղմնավորված ձու—նույնպես պետք է պատասխանենք դրականորեն։

Նախ պետք է գիտենալ, որ անկախ պահպանման եղանակից, ձու ածելու համար աքաղաղի ներկայությունն անհրաժեշտ չէ, ձուն ածանի օրգանիզմում ձևավորվում է անկախ արականի սերմնարջի (սպերմատոզուլիդի) մասնակցությունից։ Աքաղաղի մասնակցությունն անհրաժեշտ է միայն այն դեպքում, եթե հարկավոր է ստանալ բեղմնավորված ձու՝ ինկուբացիայի, կամ բնական եղանակով ճուտ ստանալու համար։

Վերջին տարիներս հետազոտողներից ոմանց դրած փորձերը ցույց են տվել, որ աքաղաղների ներկայությունը երամում որոշ շափով նպաստում է թոշունների ձվատվության բարձրացմանը, բայց կան նաև հակասական տվյալներ։ Անվիճելի է այն փաստը,

**Հայկական ՍՍՌ Գյուղատնտեսության մինիստրության Անաս-
նապահական և անասնաբուժական գիտա-հետազոտական ինստի-
տուտի Զարբախի էքսպերիմենտալ բազայում, որտեղ թուշուները
նույնականացնելու պահվում են սովորական եղանակով, վերջին տարիների
ընթացքում ստեղծված նոր ցեղային խմբի հավերի տարեկան մի-
ջին ձվատվությունը 1953—1955 թթ. կազմեց 133—135 հատ, իսկ
սելեկցիոն խմբերում միջին ձվատվությունը հասնում է 155 հատի:**

Այս օրինակները ցույց են տալիս, որ մեր ռեսպուբլիկայի
պայմաններում ևս, սովորական եղանակով պահելու դեպքում էլ
գյուղատնտեսական թուշուներից կարելի է բարձր ձվատվություն
ստանալ, իսկ յուրաքանչյուր ածանից 110—115 ձու կարող է ստա-
նալ ամեն մի ֆերմա, յուրաքանչյուր տնտեսություն, շնուսելու
այլևս սովորական թուշների և թուշնաբուժական ֆարմիկաների մասին
որոնք կարող են և ստանում են անհամեմատ ավելի բարձր ձվա-
տվություն՝ տարեկան 150-ից մինչև 200 և ավելի ձու յուրաքան-
չյուր ածանից:

Երկրում անասնաբուժական մթերքների առատություն ստեղ-
ծելու համար անհրաժեշտ է է'լ ավելի ուժեղացնել անասնաբու-
ժության ետ մնացող ճյուղերի զարգացման տեմպը, իսկ ետ մնա-
ցող ճյուղերից է, ամենից առաջ, թուշնաբուժությունը:

Թուշնաբուժության ինտենսիվ եղանակը անասնաբուժության
այդ ճյուղի արագ զարգացման ամենաէֆեկտավոր միջոցառում-
ներից մեկն է և պետք է լայն կիրառում գտնի մեր երկրում:

Հեղինակ՝ ՍԱՀԱԿ ԿԱՐԱՊԵՏԻ ԿԱՐԱՊԵՏՅԱՆ

Պատ. Խմբագիր՝ Ա. ԵՐԻՑՅԱՆ

Հրատ. Խմբագիր՝ Հ. ՄԻՒԱՆՅԱՆ

Ավագ ԱՐԲԱԴՐԻՀ՝ Ս. ՇԱՀԲԱԶՅԱՆ

ՎՃ 01319:

Պատվեր 398:

Տիրաժ 4000:

**Հանձնված է արտադրության 27/1 1957 թ.: Ստորագրված է
տպագրության 20/II 1957 թ.: Թուղթ՝ 84×108 1/32, տպ. 2,5 մամ.,
Գինը՝ 80 կոպ.:**

**ՀՍՍՌ Կուլտուրայի մինիստրության հրատարակչությունների
և պոլիգրաֆ արդյունաբերության Գլխավոր վարչության
№ 6 տպարան, Երևան, Լենինի պողոտա № 51:**

ԳԱԱ Հիմնարար Գիլ. Օրբել.

FL0028026

ԳՐԱԾ 80 Կ.

A II
—
2452